

Replantatie.

Naar ik veronderstel is het ons allen wel eens overkomen, dat we na langen tijd een tand met wortelvliesontsteking behandeld te hebben, ten slotte toch nog grepen naar de tang. Wij konden met onze medicamenten geene verbetering van den toestand aanbrengen.

De oorzaak bleek dan later van verschillenden aard te zijn, o. a. verkalking van het wortelvlies, perforatie van den wortelwand, het nog aanwezig zijn van pulpagangraen aan de punt van den wortel enz.

Na extractie wordt dan gewoonlijk de tand even bekeken, de oorzaak geconstateerd, en dan verdwijnt hij meestal in een afvalbakje.

Toch doen wij verkeerd hem te spoedig weg te werpen en nog niet eens eene poging te wagen, om hem voor het gebit te behouden.

In vele gevallen kan na eene voorzichtige extractie door replantatie verbetering worden aangebracht.

Ofschoon eene eenvoudige replantatie niet eens veel voorzorgen eischt, (wij hoorden reeds zoo vaak van uitgevallen tanden, die na even te zijn gereinigd, weer in de alveolen werden teruggebracht) dienen wij toch zooveel mogelijk voorzichtig, snel en aseptisch te werken, willen wij op den duur een blijvend succes verkrijgen.

Het extraheeren van den tand moet onder localanaesthesie geschieden, langzaam en met weinig wrikken (absoluut nooit

roteeren), wij moeten n.l. trachten zoo weinig mogelijk de processus alveolaris te verbreken.

Dadelijk na de extractie brengen wij eene tampon met lauw boorwater in de alveool, en leggen den tand in een bakje met lauwe zoutoplossing of boorwater.

Na een paar minuten gaan we den tand reinigen d. m. v. een niet te zachte penseel met boorwater, en nemen hem daarna in een nat lapje in de hand om hem verder te bewerken.

Als het wortelvlies verkalkt is, wordt de wortel afgekrabd, de punt met een carborumdum steentje afgeslepen, het wortelkanaal goed gereinigd, de tand doorgespoten, gedroogd en gevuld met parafine. Was de wortel geperforeerd, dan laten wij het wortelvlies, zooals het is, reinigen den tand zooals boven, en vullen hem met parafine. Eveneens doen wij als er nog pulpangraen in de punt aanwezig is. Wij mogen hierbij geen formaline of andere prikkelende preparaten gebruiken.

Wij reinigen slechts mechanisch met boorwater en spuiten het wortelkanaal krachtig door, waarna we het weer met parafine vullen.

Wil men den wortel voorzien van eene kunstkroon of den tand van eene vulling, dan is het in de meeste gevallen gewenscht dit te doen, alvorens men den wortel replanteert. Met het oog op de articulatie is het noodig, dat wij voor de extractie eene kunstkroon of kap reeds op den wortel passend hebben gemaakt.

Hebben we nu den tand ter replantatie gereed, dan beveel ik u aan hem even in Perubalsem te doopen. Vervolgens verwijderen wij de tampon uit de alveool, drukken den tand op zijne plaats, en houden hem een paar minuten vast.

In de meeste gevallen is een fixeerapparaat onnoodig. Alleen dan als het wortelvlies is afgekrabd, acht ik het fixeeren van den tand noodzakelijk. Het vochtig houden van het wortelvlies is om de elasticiteit ervan te bewaren,

waardoor vergroeiing met het beenvlies sneller plaats-vindt.

Een paar gevallen uit mijne praktijk kunnen u overtuigen, dat deze methode goede resultaten kan geven.

Een patiënt heeft jarenlang eene tandfistel ter hoogte van de P_1 id. Deze tand was reeds dikwijls door anderen behandeld en gereinigd, en bevatte eene guttaperchpoint in het wortelkanaal. Ik vreesde perforatie, extraheerde en zag eene minimum hoeveelheid gangraen aan de punt van den wortel, die juist voor de punt even geknikt was, waardoor waarschijnlijk de naalden het gangraen niet hadden kunnen bereiken. Na replantatie, zonder fixeeraapparaat groeide de tand volkomen vast, en genas de fistel.

Eene andere patiënt komt bij mij met gezwollen wang. Gevolg van eene acute periostitis van de P_2 id.

De wortel droeg een gouden kap, en deze steunde eene caoutchouc protese.

Ik achtte het behoud van den wortel noodzakelijk met het oog op de protese. Aangezien de tand zeer gevoelig was voor aanraking, en ook tevens om de kap te sparen, zag ik af van eene wortelbehandeling in den mond. Na extractie en preparatie (de tand bevatte gangraen aan de punt) replanteerde ik hem, zonder fixeeraapparaat. Den volgenden dag waren zwelling en pijn reeds aanmerkelijk verminderd. De tand is vastgegroeid en doet nog dienst als steun voor het kunstgebit.

J. M. KLINKHAMER.